

I centralnych organów administracji państwowej wobec ruchu związkowego, opracowywanie metodologicznych założeń uzgodnień i konsultacji członków Rządu i podległych im organów ze związkami zawodowymi oraz stwarzanie warunków udziału wszystkich związków zawodowych w rozwiązywaniu węzłowych problemów społeczno-gospodarczych.

2. W szczególności do zadań Komitetu należy:

- 1) ustalanie ramowych wytycznych dotyczących zakresu zawieranych porozumień i trybu uzgodnień i konsultacji,
- 2) dokonywanie okresowych analiz i ocen stanu realizacji porozumień przyjętych przez Rząd,
- 3) nadzór nad realizacją przez naczelne, centralne i terenowe organy administracji państwowej porozumień zawartych ze związkami zawodowymi,
- 4) inicjowanie doskonalenia organizacji i trybu współpracy administracji państwowej ze związkami zawodowymi,
- 5) tworzenie warunków sprzyjających sprawnej realizacji przepisów zapewniających udział związków zawodowych w pracach organów samorządowych i organizacji społecznych, zwłaszcza w pracach samorządu załogi,
- 6) inicjowanie współdziałania pomiędzy poszczególnymi pionami ruchu związkowego,
- 7) opracowywanie metodologicznych założeń kontaktów i negocjacji członków Rządu ze związkami zawodowymi,
- 8) inne sprawy zlecone przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów.

§ 3. Komitet:

- 1) rozpatruje na posiedzeniach sprawy określone w § 2,
- 2) wydaje wytyczne i zalecenia w zakresie realizacji zadań określonych w § 2 oraz kontroluje ich wykonanie,
- 3) przedstawia Radzie Ministrów i Prezesowi Rady Ministrów analizy, raporty i oceny w sprawach należących do zakresu działania Komitetu, a także rozpatruje projekty aktów normatywnych i decyzji w tym zakresie,
- 4) podejmuje inne niezbędne ustalenia i środki w celu wykonania powierzonych zadań,

- 5) powołuje w miarę potrzeby zespoły do przygotowania określonych spraw,
- 6) zleca w miarę potrzeby przeprowadzenie badań i ekspertyz.

§ 4. Organy administracji państwowej i instytucje państwowe są obowiązane udzielać Komitetowi — na jego żądanie — opinii, materiałów i informacji dotyczących spraw należących do zakresu działania Komitetu oraz uzgadniać z nim opracowywane przez siebie projekty przepisów prawnych dotyczących spraw związanych z działalnością Komitetu.

§ 5. 1. W skład Komitetu wchodzi:

- 1) Przewodniczący — Wiceprezes Rady Ministrów
Mieczysław Rakowski.
- 2) zastępca Przewodniczącego — Minister — Członek Rady Ministrów Stanisław Ciosek
- 3) członkowie: — zastępca Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów
— Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska
— Minister Finansów
— Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
— Minister Sprawiedliwości
— Minister Zdrowia i Opieki Społecznej
- 4) sekretarz — dyrektor Biura do Spraw Współpracy ze Związkami Zawodowymi.

2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek Przewodniczącego Komitetu, może powołać w skład Komitetu inne niż wymienione w ust. 1, imiennie określone osoby.

3. Do udziału w pracach Komitetu Przewodniczący może zapraszać zainteresowanych ministrów, kierowników urzędów centralnych, wojewodów i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego, a także przedstawicieli organizacji politycznych, społecznych i spółdzielczych oraz przedstawicieli nauk i praktyki społeczno-gospodarczej.

§ 6. Obsługę Komitetu i środki związane z jego działalnością zapewnia Urząd Rady Ministrów.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

52

UCHWAŁA Nr 44 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1981 r.

w sprawie utworzenia Rady Gospodarki Żywnościowej.

Rada Ministrów uchwala co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się Radę Gospodarki Żywnościowej przy Radzie Ministrów, zwaną dalej „Radą”.

2. Rada jest organem koordynującym i opiniodawczo-doradczym Rady Ministrów w sprawach polityki rolnej i rozwoju rolnictwa, skupu i przetwórstwa produktów rolnych oraz gospodarki żywnościowej.

§ 2. Zadaniem Rady jest:

- 1) opracowywanie projektów rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej,

- 2) dokonywanie oceny stanu gospodarki żywnościowej oraz przedstawianie opinii i propozycji w sprawach doskonalenia polityki rolnej,

- 3) dokonywanie okresowych ocen realizacji podstawowych zadań gospodarczo-społecznych w rolnictwie i przemyśle spożywczym oraz w przemysłach obsługujących rolnictwo pod kątem ujawnienia zagrożeń i nie wykorzystanych możliwości,

- 4) kształtowanie niezbędnych warunków rozwoju autentycznego samorządu rolniczego,

- 5) opiniowanie planów i programów rozwoju kompleksu żywnościowego oraz koordynowanie przedsięwzięć resortowych w sprawach dotyczących rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej, zwłaszcza pod kątem zapewnienia produkcji i dostaw niezbędnych przemysłowych środków produkcji,
- 6) opiniowanie projektów uchwał i decyzji Rządu w sprawach kompleksu żywnościowego, a w szczególności cen skupu produkcji rolnej, cen przemysłowych środków do produkcji rolnej i decyzji określających bytowe i socjalne warunki życia i pracy w rolnictwie,
- 7) dokonywanie okresowych ocen wykorzystania czynników i środków produkcji w gospodarce rolnej i przemyśle spożywczym,
- 8) ocena kierunków inwestowania i efektywności nakładów inwestycyjnych w gospodarce żywnościowej,
- 9) opiniowanie i ocena struktur organizacyjnych i działalności instytucji i służb obsługujących rolnictwo,
- 10) inicjowanie przedsięwzięć organizacyjnych, społecznych, ekonomicznych, naukowo-technicznych na rzecz wzrostu produkcji rolnej i produkcji żywności.

§ 3. Rada Gospodarki Żywnościowej:

- 1) rozpatruje na posiedzeniach sprawy określone w § 2,
- 2) przedstawia Komitetowi Gospodarczemu Rady Ministrów, Prezydium Rządu lub Radzie Ministrów opinie,

wnioski i propozycje rozwiązań w sprawach o zasadniczym znaczeniu dla rolnictwa i gospodarki żywnościowej,

- 3) podejmuje niezbędne ustalenia dla zapewnienia wykonania powierzonych jej zadań,
- 4) powołuje zespoły problemowe dla opracowania określonych spraw,
- 5) zleca przeprowadzenie ekspertyz i badań w zakresie rolnictwa i gospodarki żywnościowej.

§ 4. 1. W skład Rady wchodzi zainteresowani ministrowie, przedstawiciele nauki i praktyki rolniczej, instytucji oraz organizacji rolniczych i spółdzielczych.

2. Przewodniczącym Rady jest Wiceprezes Rady Ministrów Roman Malinowski.

3. Prezes Rady Ministrów — na wniosek Przewodniczącego — powołuje i odwołuje wiceprzewodniczącego, członków oraz sekretarza Rady.

4. Przewodniczący Rady może zapraszać do udziału w posiedzeniach i pracach Rady ekspertów oraz działaczy społecznych i politycznych nie wchodzących w jej skład.

§ 5. Obsługę Rady i środki związane z jej działalnością zapewnia Urząd Rady Ministrów.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W: *Jaruzelski*

53

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 25 lutego 1981 r.

w sprawie przeprowadzenia poboru w 1981 r.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1979 r. Nr 18, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W okresie od dnia 27 kwietnia do dnia 30 czerwca 1981 r. zostanie przeprowadzony na terenie kraju pobór mężczyzn urodzonych w 1962 r.

2. Obowiązku zgłoszenia się do poboru w terminie określonym w ust. 1 podlegają także mężczyźni:

- 1) urodzeni w latach 1961, 1960, 1959, 1958 i 1957,
- 2) przyjęci na studia do szkół wyższych,
— którzy dotychczas nie stawali do poboru.

§ 2. Do stawienia się przed rejonowymi komisjami poborowymi wzywa się również:

1) mężczyzn urodzonych:

- a) w latach 1961, 1960, 1959, 1958, 1957, 1956, 1955, 1954 i 1953, którzy nie zostali przeniesieni do rezerwy, jeżeli:
 - ubiegają się o odroczenie zasadniczej służby wojskowej ze względu na konieczność sprawowania bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny lub prowadzenie gospodarstwa rolnego albo o uznanie za jedynego żywiciela rodziny,
 - zostali uznani za czasowo niezdolnych do służby wojskowej, a okres tej niezdolności upływa w 1981 r.,

b) w latach 1961, 1960, 1959, 1958 i 1957, którzy wnieśli prośbę o ponowne ustalenie zdolności do służby wojskowej lub u których lekarz przeprowadzający przegląd lekarski stwierdził zmiany w stanie zdrowia,

c) w latach 1956, 1955, 1954 i 1953, którzy dotychczas nie stawali do poboru,

2) studentów i absolwentów szkół wyższych, którzy złożyli podania o odroczenie długotrwałego przeszkolenia wojskowego lub o uznanie za jedynego żywiciela rodziny.

§ 3. Do poboru w terminie określonym w § 1 ust. 1 wzywa się mężczyzn, którzy:

- 1) kończą w 1981 r. 18 lat życia i zostali przewidziani przez wojskowego komendanta uzupełnień do odbycia przysposobienia wojskowego,
- 2) ukończyli 17 lat życia i ochotniczo zgłosili się do odbycia zasadniczej służby wojskowej albo do odbycia przysposobienia wojskowego,
- 3) ubiegają się o powołanie do czynnej służby wojskowej w charakterze kandydatów na żołnierzy zawodowych.

§ 4. Do poboru mogą zostać wezwane kobiety urodzone w latach 1963, 1962, 1961, 1960, 1959, 1958 i 1957, zatrudnione w zakładach (placówkach) służby zdrowia i mające kwalifikacje zawodowe określone w § 1 ust. 1 pkt 1 zarządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia